

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
de Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en
eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 11 JUNIJ.

Uitslag der kiezingen.

Ziehier den uitslag van eenige kiezingen die nog ontbraken aan de opgaven die wij in ons nummer van verleden dinsdag medegedeeld hebben :

NIJVEL.

MM. Le Hardy de Besouille, 1658 stemmen, de Vridts, 1597, Mascart, 1590, Nelis, 1569.

Deze vier ministerieele kandidaten zijn gekozen.

Ziehier het getal stemmen bekomen door de vier katholieke kandidaten :

MM. Snay, 1525, T'Serstevens, 1441, de Roest, 1303, Desmazières, 1203.

IJPEREN.

MM. Vandenperreboom, 1275 stemmen, Beke, 1242, Van Meris, 1013. Deze drie liberale kandidaten zijn gekozen. M. Van Ronnyghe, katholiek uitgaande lid, die alleen op den rang stond, is niet herkozen. Hij heeft 1008 stemmen bekomen, slechts 5 stemmen minder dan M. Van Meris.

BRUGGE.

De ballotering van Brugge heeft voor uitslag gehad de herkiezing van M. de Vrière, uitgaande ministerieel lid door 1389 stemmen, tegen 1294 gegeven aan M. Van de Walle, katholiek kandidaat.

De kiezingen van verleden dinsdag brengen weinig of geene verandering aan den toestand. De katholieken winnen twee stemmen te Brugge; zij verliezen er eene te Bastonje, eene te Nijvel, eene te Veurne en eene te Ijperen.

Van eenen anderen kant, M. Lelièvre, re-
presentant van N.-men, die tot heden aan het ministerieel kamp toe hoorde, is eindelijk de dwingelandij van onze liberale bazen moede geworden. Hij heeft zich als kandidaat laten kiezen en het is als vijand van het ministerie dat hij in de Kamer terugkeert. Dit is eene derde stem welke de katholieken winnen.

Op slot van rekening heeft dus het ministerie met al den invloed zijner ambtenaren, met alle plaatsjes die het aan zijne partijgenooten belooft, en met alle bedreigingen welke het tegen zijne vijanden gebruikt, eene arme stem gewonnen. En deze stem heeft het nog te danken aan de armste en onbeduidendste arrondissementen van het land, terwijl het in de grootste steden waar nochtan zijn invloed het sterkste is, veroordeeld wordt.

Men zal bekennen dat de kiezing van verleden dinsdag eene moreele zegepraal voor de katholieke denkwijze is.

Neemt maar eens dat er 50 miljoen in 1869 aan den soldatenswinkel van België zullen besteed worden.

Welnu rekent eens uit, wat het soldatenspel per dag, per uur kost: en gij zult van het resultaat schrikken!

't Is zoo wat 130 a 140 duizend franks per dag, zoo wat... 6.000 per uur.

Is het niet schandalig, dat zooveel kostbaar geld besteed wordt om een leger, om fort en kanons te onderhouden, die toch nooit België kunnen redd'?

En dat paradeeren, optimieren en afbreken, duurt nu al van 1830 af.

Als gij al die cijfers moest schrijven en uitspreken, als gij al die sommen moest optellen, die aan de soldaterij verspild zijn, gij zoudt er niet meer in gelukken!

Het drama van den koningstiger.

(Vollédige bijzonderheden.)

Eergisteren hebben wij in het lang en breed de bijzonderheden medegedeeld, betreffende het ontsnappen van den koningstiger uit den diertuin, en de schrikkelijke gevolgen daarvan.

Ziehier nog eenige bijzonderheden, die ons ontsnapt waren, of later bekend werden gemaakt.

Het hok, waarin de tiger zat, was gesloten door twee horizontale en verscheidene rechte-
vorige ijzeren staven; na twee d'zer laatste verwrongen te hebben, mocht hij krompende lang den onderkant ontsnapt zijn; door den tuin loopende, is hij aan den boom gekomen, tegen de statie, en sprong er over, juist over het hoofd van een treinwachter, die nevens den muur passeerde; dan vluchtte hij langs de Carnotstraat de statie uit, schier nevens den barreelwachter, en een weinig verder was het dat hij een paard van den mestpacht aanrandde,

welke niet in eene kar gespannen was, zooals wij eergisteren verkeerdelijk meldden.

Al het overige van ons verhaal is nauwkeurig enkel hebben wij er nog bij te voegen, dat ook de heeren De Braeckeleer en Werbrouck, tegen wie heren langs achter de St Annagang paalt, met hunne tweeloopen mede op den tiger geschoten hebben om hem te doden. De heer Verkemans, bestuurder der Zoologie, heeft het eerste schot gelost op slechts 5 passen afstand; de kogel was nevens het oog in het hoofd gedrongen en had den tiger gansch bedweld. De heer De Braeckeleer loste het laatste schot, dat het dier maakte. Al die heeren, alsook zekere heer Verhoeven en andere personen, hebben zich moedig gedragen.

Het slaettoffer laat eene weduwe en eene dochter achter, die 30 jaar oud is. Naar wij vernemen, heeft de bestuuraal van den Dierentuin gisteren besloten eene levenssuren te reute te geven aan de arme weduwe van het slaettoffer. Wij juch' op deze beslissing toe, die ter eere van den bestuuraal strekt; meer kon hij niet doen voor de rampalene betrekkingen van den ongelukkigigen man, die door ieder geacht werd.

Eene bende misdadigers.

Een bijzonder brief uit Palermo bevat wetenswaardige inlichtingen over een proces hetwelk tegen eene bende misdadigers is ingespannen; aan het hoofd derzelve bevindt zich zekere don Heppino, gezegd de Lombard.

Deze bende, 35 in getal, was in de zittingzaal, in eene overgrote ijzeren kooi opgesloten.

Er bestaan geene wredebeden, welke door die misdadigers, welke huizen in de stad en ruitingen bezeten, niet gepleegd zijn. Diefstallen, moorden, plunderingen, verkrachtingen, dit alles werd door hen gepleegd. Eens hebben zij een dorp bestormd. De verschrikte inwoners durften hunne woningen niet verlaten.

Men verhaalt van hen ongehoorde wredebeden, welke zij gepleegd hebben; en deze bandieten was beschaamd zekere gedeelten van het lichaam van een zijner vrienden op een klein vuur gebraden te hebben, om hem de plaats te doen aonwijken waar hij zijn geld bewaarde.

In wederzal van al die schelmstukken, welke grooten deels met eene groote onbeschaamtheid bekend en bewezen werden, heeft de jurij 18 of 20 dier ellendelingen vrijgesproken. De andere, allen ontsnapte gebleven, en werden tot tijdelijken dwangarbeid veroordeeld.

Men schrijft uit Brussel 8 junij: De Koning en de Koningin zijn heden naar het paleis der hoofdstad gekomen, om den admiraal Ferragut, der Vereenigde-Staten van Amerika, te ontvangen, wiens oorlogsschip de Franklin in de schelde is gearriveerd. Er had ter eere van den admiraal een groot diner ten hove plaats.

— De benoeming van Hendrik Conscience, als bewaarder der moderne musiums, is door den Koning onderteekend, en zal dus eerstdaags in den Monitor worden afgekondigd.

— De muzikkorpsen van ons leger zullen op 31 muzikanten verminderd worden, ten gevolge eener beslissing van M. den minister van oorlog. In Frankrijk zijn die ook verminderd en men heeft er zelfs de muzikkorpsen der ruitjerij afgeschaf. Onze gendres, grenadiers en karabiniers zullen bij uitzondering een grooter getal muzikanten hebben.

— Men schrijft uit Dendermonde 8 junij: Verleden maandag kocht een buer op de veemarkt alhier eene koe voor 150 fr. Het was een schoon heest en de kooper wreef in zijne handen, toen de politie zijn genoegen kwam verbitteren. Zij het hem namelijk weten dat de koe 's nachts te voren gestolen was te Hofstade en de eigenaar was opgekomen om het dier terug te eischen. Blijft de vraag: als men op eene publieke markt een gestolen voorwerp koopt, of men het zonder schadeloosstelling moet teruggeven?

— De gemeente Zele bezit onder hare inwoners een grjsaard die op den onderdom van 103 jaren nog al zijne verstandvermogens gemet en door geene horgensaamde ziekte gekweld is. Deze grjsaard, M. G. De Block, maakt deel van eene maatschappij hoog-schutters en is voornemens naar Brussel te trekken met de septenberfse stien, om deel aan eene aldaar ingerechte schieting te nemen. Verleden jaar heeft hij van den Koning een horlogie met gouden ketting ontving, ter gelegenheid van zijnen geboortedag. Tijdens zijn verblijf in de hoofdstad, zal hij een verhoor bij Z. M. verzoeken, om hem over die gift te bedanken.

— Men schrijft uit Brussel, 7 junij: Dezer dagen had in een der kazernen van de hoofdstad eene lamelijk aardige vergissing plaats

welke eenen burger eenige uren politiezaal op den hals haalde. Een werkmán, die den vorigen dag Bacchus gevierd had, met een soldaat, en om eene poets te spelen, zijne burgerkleederen met die van zijnen makker had verwisseld, werd 's anderendaags wakker, en was verwoorder te zien dat hij soldaat was; hij gaat aan 't peuzen en herinnert zich de poets, die hij in de herberg gespeeld had. Hij gaat naar de kazern om zijne kleederen, maar nauwelijks daar aangekomen, werd hij bij de kraag gevat en in de politiekamer gezet. Hij beproefde te vergefs om opmerkingen te maken; elk woord dat hij sprak verwekte hem een of twee dagen gevangzitting te meer. Eerst na verloop van verscheidene uren werd men de misgreep gewaar; maar eene nieuwe onnaamheid viel den man op den hals: hij moest zijne soldatenkleederen wedergeven, doch daar de drager zijner kleederen nog niet verschenen was, moest hij in een tamelijk leli kleedje buswaarts keeren. Gelukkig was het schoon weder, en leed de man geene koude, maar toch voelde hij zich gansch anders als op zijn gemak.

— Eene zandertinge weddenschap heeft gisteren avond in het *Boldershof* te Gent plaats gehad. Er was, namelijk, door eenen persoon gewed, dat hij met zijnen kameraad honderd eijeren zoude openen.

Om zeven ure deed de man zijne triomphante intrade in de herberg, vergezeld van zijn vriend, die, in 't voorbijgaan gezegd, gewoonlijk wat morsig gekleed is, maar voor deze omstandigheid netjes uitgeborsteld was. De wedder en zijn kameraad zetten zich aan tafel, en de honderd eijeren worden hun in tien pannetjes opgediend. De man at er niet veel van, maar toch waren de honderd eijeren na een kwartaars gaan s'heen, dank aan den verbazenden eetlust van den kameraad in kwestie, die sedert den vorigen dag schier niets geëten had, en geen andere was dan de kameraad van St-Antonijs — namelijk een zeer fatsoenlijk en welopgebracht verken, met goede manieren en — een bijzonder goede maag!

De klucht heeft zoondag doen lachen, dat de vensterblinden der herberg er van op straat in stukken gevallen zijn.

— Twee verdedigers van 't vaderland. — 'k Ging wat den buiten de Diksmundeche poort te Ijperen; een kwart uur van stad, kwam ik eenen officier te gemoet, met zijne dame aan den arm.

Bj hem een jongente van een tiental jaren. Achter de twee personaadjen kwam een soldaat met een kind op den arm, en een ander bij de hand; een tweede soldaat volgde, dragende op den arm het jongste kind, dat eene maand of drie kon oud zijn.

Zij verdedigen het vaderland! Toe! rap, om Frière plezier te doen, nog 2000 zulker verdedigers 's jaars op den koop! (Vrede.)

— Men schrijft uit Brugge, 8 junij:

Wij hebben over eenige dagen gewag gemaakt van eene hondenslachterij te Audenaarde, in de XVIIe eeuw. Zieher een ander dokument, waaruit blijkt, dat de honden gedurende de XVe eeuw in Vlaanderen in een verbazend groot getal aanwezig waren. Ten jaer 1465 werden er te Brugge niet min dan 6692 honden afgemaakt, zooals uit het volgende uittreksel der staatsrekeningen te zien is:

« Item betaelt Cornelis butercamp ende zinen medegheselle ter causen van *iiii* c *iiii* xvi (4196) honden by hemheden gheslegghen, binnen xvi weken tijt, achter dese stede, als blyet by den kerven van den deken van den handschoenwerkers, die de vellen van den voors honden gheslad hebben; eenen ingelsche van elken sticke, comt v pond xvi schellinghen vii groten.

« Item betaelt Gillis butercamp ende zinen medeghesellen hondslagers, ter causen van *iiii* mⁱⁱ xvi (2596) honden bij hemheden gheslegghen binnen x weken ende vii dagen tijt; eenen ingelsche van den sticke, comt iii p. ix s. iii d. gr. »

Dergelijke hondenslachtingen schijnen vroeger in de meeste vlaamsche steden op bepaalde tijdstippen plaats te hebben gehad. Men kweekte die groote massa honden met het inzicht om hunne hond tot het maken van handschoenen te benuttigen. De hondenslagers droegen stokken, bekleed met lood, en waren kennelijk aan hun kleed, dat van een geschilderd stadsblazoen, als onderscheldingsteeken, voorzien was.

« Item betaelt Janne van der Leye, schilder, van VIII schuldakens te makene van der stede wapene, die de *hondslagers* droeghen. . . »

— Maandag was het St Medard, en men weet dat er bij de buitenlieden een spreekwoord bestaat, welk zegt dat, als het op dien dag regnt, wij zes weken regen hebben. Nu dat het schoon weder is geweest, hopen wij dat St-Medard zijn woord zal houden, en het zal arrangeren, dat wij nu gedurende eenigen tijd voortdurend schoon weder zullen hebben.

— In een amerikaansch dagblad vinden wij eene aankondiging die goud waard is. Men moet weten dat in Amerika, de abonnenten op dagbladen na het verloop van het kwartaal worden betaald. Nu, een blad uit Ohio ontmoette bij zijne inschrijvers eenen onoverwinnelijken tegenstand om het achterstel te betalen, en vond geen beter middel om aan zijn geld te komen dan de volgende mededeeling te doen:

« Om aan onze inschrijvers den last te sparen ons mandaten toe te sturen voor hunne abonnementen, en eene winst te bezorgen aan twee ongelukkigige, zullen wij binnen drie dagen bij allen op ontvangst uitzenden twee personen, waarvan de eene nauwelijks genezen is van de pokken, en de andere het schurft heeft. »

Denzelfden dag snelden de achterblijvers naar het bureel om hun abonnement te betalen.

— Het groot en veel gelezen Londener dagblad *The Times*, heeft zich eene nieuwe en verbeterde mechanieke stoompersaangeschaft waarin het papier op rollen aanhoudend voort bedrukt wordt, en men 23,000 volledige nummers van 8 bladzijden elk, kan trekken. De machten snijdt tevens de nummers af en vouwt ze op hun volgorde.

De *Times* mag zich de uitgaaf voor zulke nieuwe stoompers wel getroosten. De winsten van dat blad, gedurende het verleden jaar, worden geschat op 2 1/2 miljoen franks!

Buitenlandsch nieuws.

Nederlands.

's Gravenhage, 7 junij.
M. Roest van Limburg, laatst nederlandsche gezant te Washington, is tot minister van buitenlandse zaken, ad interim benoemd.

Oostenrijk.

Wenen, 8 junij.
De rijksraad heeft in zijne zitting van heden met eenparige stemmen een voorstel aangenomen, strekkende om over te gaan tot 't dagorde betreffende het wetsontwerp over de belasting op het kapitaal. De rijksraad heeft zonder debat het wetsontwerp aangenomen, bepalende op 20 p. e. de belasting op de winnende loten der staatsloterijen en op 15 p. e. die der bijzondere loterijen.

Engeland.

Londen, 7 mei.
De *International* verhaalt het volgende: De prins van Wallis heeft aan den veerdienloop van *Agricultural-Hall* deel genomen en er werd eene prijs aan zijn peerd toegekend. Doch toen dit laatste den loer der renbaan deed, werd het met intouwingen en gefluit onthaald, terwijl de peerden, welke de tweede en derde prijzen hadden behaald, met toejuichingen en hurrahs begroet werden.

De buit van Magdala.

Den 20 april heeft in het kamp van Dulsole de verkoop plaats gehad, van den buit, welke men te Magdala heeft gemaakt. Er waren strenge bevelen gegeven, opdat ieder voorwerp, hoe onbeduidend ook, zou ingebracht worden bij het komitee, met de verkoop gezelt.

Hiervuit ontsloot er eene verzameling van de zonderlingste voorwerpen, zooals degens, lanssen, schilden, tapyjen, zilveren ornamenten en groot getal kruisen en bisschopsstaffen, welke Theodoor uit de verschillende kerken had geroofd; vele bouken, vooral anharieke bijbels, welke zeer aardig versierd zijn, waarvan het grootste gedeelte niet verkocht werd, maar als openbare eigendom beschouwd worden; gewee- ren, pistolen, handschoenen, zadels en duizend andere dingen.

Drij zilveren trommels kwamen voor onder de voorwerpen, welke de meeste werden hadden. Zij werden als trofeën aangeboden aan de regimenten, welke zich te Arojee en bij de inneming van Magdala het meest onderscheiden hebben.

De gansche opbrengst der verkoopij zal verdeeld worden onder de soldaten, dewijl de som, welke men ervan verwachtte, al te klein is om onder de officieren verdeeld te worden.

Echter moet men een aanzienlijk cijfer bekomen hebben. Bijna elk voorwerp, hoe weinig ook hetzelfde werd was, werd zeer duur betaald.

Alzoo werd een gewone schild, aan koning Theodoor toebehoord hebbende, voor 40 ponden sterling (1000 fr.) verkocht; eene strijdhandschoen, in slecht zilver, voor denzelfden prijs. Eenige kleine zilveren versiersels van een mil-ezels teugel, werden tot 8 en 10 p. st. verkocht. Verscheidene zilveren bkers en kerkelijke versiersels werden aan bovenmatig hoge prijzen toegewezen.